

Sygn. akt IV RC 243/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Wieliczce IV Wydział Rodzinny i Nieletnich

Przewodniczący: SSR Paweł Styra

Protokolant: sekr. sądowy Rita Kasprzyk

po rozpoznaniu w dniu 19.01.2018r. W.

na rozprawie

sprawy z powództwa mał. Z. L. rep. przez matkę M. Ś. (1)

przeciwko pozwanemu M. L.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego M. L. PESEL (...) tytułem alimentów na rzecz jego małoletniej córki Z. L. PESEL (...) kwoty po 1250 zł (tysiąc dwieście pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, płatnych do 10-go dnia każdego kolejnego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie którejkolwiek z rat do rąk matki małoletniej M. Ś. (1), począwszy od 13.10.2017r.,

II. koszty procesu między stronami znosi,

III. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi,

IV. w pozostałym zakresie powództwo oddała,

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt IV Rc 243/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 stycznia 2018r.

Małoletnia powódka Z. L. reprezentowana przez matkę M. Ś. (2) wniosła o zasądzenie od pozwanego ojca M. L. alimentów miesięcznie w kwotach po 2000 zł, płatnych do 10 dnia każdego następującego po sobie miesiąca z odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek kwoty, wraz z kosztami postępowania począwszy od dnia złożenia pozwu. W uzasadnieniu wskazano, że pozwany jest ojcem małoletniej powódki, w żaden sposób nie przyczynia się do kosztów utrzymania dziecka; małoletnia cierpi na małogłowie, ma problemy ortopedyczne, uczęszcza do przedszkola w K., nie potrafi się prawidłowo wysłowić, mówi pojedynczymi słowami, dysponuje orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności, miesięczny koszt utrzymania dziecka to kwota 4.000 zł. Pozwany zaś prowadzi działalność gospodarczą, osiąga dochód ok. 9.000 zł miesięcznie.

Pozwany M. L. uznał żądanie pozwu do kwoty po 800 zł miesięcznie i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie. W uzasadnieniu wskazał, że matka dziecka pobiera zasiłek na dziecko w kwocie 1500 zł, nadto powódka nie wykazała innych kosztów utrzymania wskazanych w pozwie tj. wydatki na opiekunkę i rehabilitację. W 2016r.

pozwany osiągnął dochód w wysokości 5000,00 zł, dochody z najmu przeznacza na spłatę kredytu zaciągniętego na zakup nieruchomości, w związku zaś z rozstaniem stron, zwiększyły się koszty utrzymania pozwanego.

Bezsporny był następujący stan faktyczny:

Pozwany M. L. jest ojcem małoletniej Z. L., dziecko pozostaje pod wyłączną pieczę matki M. Ś. (1), która zajmuje się codziennym wychowaniem córki zapewniając jej wyżywienie, ubranie, pomoc, dowóz do przedszkola.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Koszt wyżywienia małoletniej powódki wynosi miesięcznie ok. 200 zł, na ubrania dla córki matka wydaje miesięcznie do 150 zł, chesne za przedszkole to kwota 300 zł, rozrywka tj. grotka solna 60 zł, wyjazdy na wycieczki ok. 300 zł, środki czystości (pampersy, chusteczki higieniczne itp.) 200 zł, opiekunka, która zajmuje się całym domem 1800 zł,

Roczny wydatki związane z utrzymaniem mał. Z. przedawniają się następująco: rehabilitacja dziecka to kwota 1800 zł, obuwie ortopedyczne 200 zł, wyjazdy na wakacje i ferie 2000 zł.

Sytuacja materialna matki dziecka jest dobra, jest ona udziałowcem w firmie, z czego otrzymuje dywidendę, za rok 2017r. była to kwota 24000 zł, nadto posiada dochody z tytułu najmu 6.000 zł,

DOWODY:

Orzeczenie o niepełnosprawności K- 6,

Umowa z Przedszkolem „teraz My” K-8,

Historia przelewów bankowych K-10,

Faktury i rachunki K-11 do 18,

Zeznania podatkowe PIT K-19-26,

Zeznania M. Ś. (1) K-85,

Pozwany M. L. z zawodu jest ekonomistą, w 2017 osiągał miesięczny dochód w kwocie 5.000 zł, jest właścicielem mieszkania w (...) o pow. (...) ⁽¹⁾, domu w miejscowości J. o powierzchni mieszkalnej (...)m ⁽²⁾ oraz działki rolnej o pow. 1,7 ha, do której nie pobiera opłat unijnych. Pozwany jest człowiekiem zdrowym, prowadzi działalność gospodarczą w zakresie doradztwa gospodarczego; na utrzymaniu ma jeszcze jedno dziecko, na które płaci alimenty w kwocie 1.000 zł. M. L. oszacował koszt własnego utrzymania miesięcznego na kwotę 4.000 zł.

DOWODY:

Zeznania podatkowe PIT K-54 do 56, oraz K-66,

Zeznania M. L. K-110.

Wiarygodne były zeznania stron M. Ś. (1) i M. L., którzy pomimo sprzeczności interesów wskazywali te same okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia w sprawie, zeznawali w sposób pewny i jednoznaczny.

Wiarygodne były również dowody z dokumentów tj. orzeczenie o niepełnosprawności, umowa z przedszkolem, faktury i rachunku, zeznania PIT, których treści ani wiarygodności nie kwestionowały strony.

Sąd zważył, co następuje:

Obowiązek alimentacyjny został zdefiniowany w art. 128 kro i polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w razie potrzeby także środków wychowania. Podstawę prawną roszczenia alimentacyjnego dzieci względem rodziców stanowi art. 133§1 kro, zgodnie, z którą rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Wyjaśnić przy tym należy, że brak samodzielności dziecka odnosi się zarówno do małoletniego, pozostającego pod władzą rodzicielską, jak i do dziecka pełnoletniego, które nie z własnej winy nie potrafi jeszcze utrzymać się bez pomocy rodziców ze względu na swoją sytuację życiową, w szczególności z uwagi na brak wykształcenia czy zawodu. W okolicznościach niniejszej sprawy, nie powinno więc budzić wątpliwości, że M. L. jest zobligowany do alimentowania swojej córki Z. L., która z uwagi na swój wiek nie jest zdolna do samodzielnej egzystencji i samodzielnego utrzymania się.

Zakres świadczenia alimentacyjnego został zaś określony w art. 135 § 1 kro i zgodnie z tym przepisem zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przesłanka usprawiedliwionych potrzeb pozwala dostosować rozstrzygnięcie o alimentach do indywidualnych potrzeb uprawnionego, przy czym pod pojęciem tym ustawa rozumie potrzeby niematerialne (psychiczne, duchowe, indywidualne zainteresowania, hobby, wypoczynek) i materialne (wyżywienie, ubranie, koszty mediów, wykształcenie), na poziomie przeciętnej stopy życiowej populacji, w której żyje i funkcjonuje uprawniony. W toku przewodu sądowego w niniejszej sprawie, ustalono zaś, że matka małoletniej powódki wydaje na zaspokojenie bieżących podstawowych potrzeb Z. L. miesięcznie kwotę: 1430 zł i to bez kosztów wynagrodzenia opiekunki. Wskazane kwoty zaspokajają takie podstawowe potrzeby dziecka pozwanego jak wyżywienie, ubranie, środki czystości, czesne za przedszkole, dowóz do przedszkola, szeroko rozumiana rozrywka, ale i wydatki na zakup obuwia ortopedycznego i rehabilitację niepełnosprawnej powódki. Są to, więc niezbędne wydatki mieszczące się na poziomie przeciętnej stopy życiowej dla aglomeracji (...), do której zaliczyć należy także gminę W. na obszarze, której mieszka dziecko.

Druga z przesłanek kształtujących zakres świadczenia alimentacyjnego zgodnie z treścią art. 135 § 1 kro tj. zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, oznacza status materialny, realny do osiągnięcia przy dołożeniu przez zobowiązanego należytej staranności z wykorzystaniem posiadanej wiedzy i umiejętności oraz zasobów majątkowych. Z cytowanego przepisu *expilite* wynika, więc, że o wysokości obowiązku alimentacyjnego, decydują możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego, a nie jego obecna sytuacja materialna. Ustalając, więc wartość alimentów Sąd uwzględnia możliwe do uzyskania dochody przez zobowiązanego, należycie dbającego o swoje interesy. Jak zaś ustalono w niniejszym postępowaniu M. L. z wykształcenia jest ekonomistą, prowadzi też działalność gospodarczą odpowiadającą swojemu wykształceniu. Co prawda, za rok 2016r. zadeklarował dochód na poziomie 5.000 zł miesięczne, niemniej jednak równocześnie jest właścicielem kilku nieruchomości, w tym w Z., w JedliczachB oraz gruntu rolnego, które mogą i powinny przynosić dochody z tytułu pożytków prawa, cywilnych i naturalnych (grunt rolny). W ostateczności zaś, gdyby pozwany nie był w stanie właściwie zagospodarować wskazanego majątku, może on zostać spieniężony, a dochód ze sprzedaży mógłby zostać przeznaczony na zaspokojenie potrzeb pozwanego oraz małoletnich dzieci, wobec których obciąża go obowiązek alimentacyjny.

Z powyższego wprost wynika, że pozwany ma możliwości uzyskać dochód pozwalający na alimentowanie małoletniej Z. L., w kwotach zasadzonych wyrokiem z 19 stycznia 2018r. Przy dołożeniu należytej staranności i zaangażowania może, bowiem uzyskać dochód na poziomie znacznie wyższym niż deklarowane 5.000 zł miesięcznie, co pozwoli mu na pokrycie alimentów na małoletnią w kwocie 1250 zł, bez uszczerbku dla swojego utrzymania, a także dla utrzymania drugiego dziecka, na które pozwany płaci alimenty w kwocie 1000 zł.

Przypomnieć też, trzeba, że zgodnie z art. 135 § 2 kro wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Z zeznań stron, wynika zaś, że piecze nad małoletnią powódką w znacznej części sprawuje matka M. Ś. (1), która dba o codzienne utrzymanie córki, co w konsekwencji uzasadnia obciążenie większym stopniem kosztami utrzymania

dziecka, pozwanego, który nie sprawuje bieżącej pieczy nad małoletnią. Dla porządku wskazać też, należy, że zgodnie z art. 135 § 3 kro, na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają świadczenia z pomocy społecznej, świadczenia wychowawcze oraz rodzinne i pielęgnacyjne, wskazane w tym przepisie. Dlatego też, okoliczność, że M. Ś. (1) pobierała zasiłek na córkę w kwocie 1500 zł, nie wpływa w żadnym zakresie na zakres obowiązku alimentacyjnego ojca dziecka tj. M. L..

Powyższe uzasadnia uwzględnienie powództwa o alimenty, w zakresie zasadzonym w wyroku i jednocześnie stanowi podstawę oddalenia powództwa ponad kwotę po 1250 zł miesięcznie.

Nie obciążając kosztami sądowymi pozwanego, stosowano art. 102 kpc, dążąc do uniknięcia konkurencji pomiędzy zobowiązaniami alimentacyjnymi względem małoletniej powódki, a obowiązkiem pokrycia kosztów należnych Skarbowi Państwa. Znosząc zaś wzajemnie koszty procesu stosowano art. 100 kpc, mając na uwadze, że powództwo zostało uwzględnione jedynie w części, a w pozostałej części zostało oddalone.

Nadając wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie zasadzonych alimentów stosowano art. 333 § 1 pkt 1 kpc.